

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.1.2014
COM(2014) 14 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

En industriel renæssance i Europa

{SWD(2014) 14 final}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

En industriel renæssance i Europa

1. INDLEDNING

Den Europæiske Union er på vej ud af sin længstvarende recession nogensinde. BNP for EU-28 steg med 0,2 % i tredje kvartal 2013. Opsvinget i indikatorerne for erhvervsklima og virksomhedernes tillid viser, at den europæiske økonomi er blevet stabiliseret ved hjælp af strukturreformer, forbedringer af den makroøkonomiske styring og foranstaltninger i den finansielle sektor. EU er på rette spor, men genopretningen er stadig beskedent. Kommissionen forudsiger en vækst i BNP på 1,4 % for EU-28 i 2014 og en arbejdsløshed på næsten 11 % i de næste to år. Derfor har **fremme af vækst og konkurrenceevne for at opretholde og styrke genopretningen og for at opfylde målene i Europa 2020-dagsordenen i dag højeste prioritet for Kommissionen og EU's medlemsstater.**

Krisen har understreget betydningen af realøkonomien og en stærk industri. Industriens interaktion med de øvrige dele af Europas økonomiske struktur går langt videre end fremstillingsvirksomhed og rækker fra forudgående levering af råvarer og energi til tjenesteydelser til virksomhederne (f.eks. logistik) og forbrugerne (f.eks. eftersalgsservice i forbindelse med varige forbrugsgoder) samt turisme. Industrielle aktiviteter indgår i stadig mere avancerede og komplekse værdikæder og forbinder flagskibsselskaber med små og mellemstore virksomheder (SMV'er) på tværs af sektorer og lande.

Den **økonomiske betydning** af industrielle aktiviteter er langt større, end fremstillingsindustriens andel af BNP viser. Industrien tegner sig for mere end 80 % af Europas eksport og 80 % af de private forsknings- og innovationsaktiviteter. Næsten hvert fjerde job i den private sektor er inden for industrien og kræver oftest gode færdigheder, mens hvert yderligere job inden for fremstillingsvirksomhed skaber 0,5-2 job i andre sektorer¹. **En stærk industriel base er efter Kommissionens mening afgørende for Europas økonomiske genopretning og konkurrenceevne.**

Generelt har EU's industri bevist sin modstandsdygtighed over for den økonomiske krise. EU er blandt verdens førende inden for bæredygtighed og har et handelsoverskud på 365 mia. EUR inden for industriprodukter (1 mia. EUR om dagen)², som hovedsagelig genereres af få høj- og mellemteknologiske sektorer. De omfatter bilindustrien, maskin- og udstyrsindustrien, lægemiddelindustrien, kemikalieindustrien, luftfarts- og rumindustrien og

¹ Rueda-Cantuche, José M.a, Sousa, N., Andreoni, V. og Arto, I. "The Single Market as an engine for employment growth through the external trade", Joint Research centre, IPTS, Sevilla, 2012. I denne meddelelse henviser fremstillingsvirksomhed til hovedafdeling C og hovedgruppe 10 til 33 i NACE rev. 2. Industri henviser til et bredere sæt aktiviteter, der også omfatter råstofindvindings- og energiaktiviteter.

² Estimat baseret på Eurostats handelsstatistik. Dette tal henviser kun til industriprodukter og omfatter derfor ikke handel med energi og råvarer, hvor EU har en negativ handelsbalance.

de kreative industrier samt kvalitetsvarer inden for mange andre sektorer, herunder fødevareindustrien.

Følgerne af krisen er ikke desto mindre alvorlige: Siden 2008 er 3,5 mio. arbejdspladser gået tabt inden for fremstillingsindustrien, fremstillingsindustriens andel af BNP er faldet fra 15,4 % til 15,1 % sidste år³, og EU's produktivitet falder stadig i forhold til vores konkurrenters.

I to nylige rapporter⁴ har Kommissionen beskrevet en række svagheder, der hæmmer væksten. **Den interne efterspørgsel** er stadig svag, og det underminerer de europæiske virksomheders hjemmemarked og har lagt en dæmper på samhandelen mellem EU-landene efter krisen. **Erhvervsklimaet** er generelt blevet bedre i EU, men fremskridtene er ujævnt fordelt. Ufleksible forvaltnings- og lovgivningsrammer, stive arbejdsmarkeder og svag integration på det indre marked begrænser stadig virksomhedernes, navnlig SMV'ernes, vækstpotentiale. Der bliver stadig **investeret for lidt i forskning og innovation**, og det hæmmer den nødvendige modernisering af vores industrielle base og EU's fremtidige konkurrenceevne. EU's virksomheder står over for højere **energipriser** end de fleste af vores førende konkurrenter⁵ og har problemer med at få **adgang til basisinput**, som f.eks. råvarer, kvalificeret arbejdskraft og kapital, på rimelige vilkår.

På den baggrund har Kommissionen ført en integreret industripolitisk strategi, som er beskrevet i meddelelserne om industripolitik fra 2010 og 2012⁶, og har udsendt vækstskabende henstillinger til medlemsstaterne inden for rammerne af det europæiske semester. **Fuldstændig gennemførelse** af denne politiske strategi på europæisk og nationalt plan er afgørende, hvis vi skal sikre vores fremtidige konkurrenceevne og øge vores vækstpotentiale. For at være effektive skal politiske tiltag være velkoordinerede og konsekvente fra regionalt til europæisk plan.

Som et bidrag til Det Europæiske Råds debat om industripolitikken **beskriver denne meddelelse Kommissionens nøgleprioriteter for industripolitikken**. Den er baseret på den årlige vækstundersøgelse, giver en oversigt over foranstaltninger, der allerede er gennemført, og beskriver nye udvalgte foranstaltninger, som kan sætte skub i opfyldelsen af disse prioriteter. **Den viser, at industripolitikken og andre EU-politikker gradvist bliver mere**

³ Det skal bemærkes, at fremstillingsindustriens andel af BNP er steget i nogle lande siden 2007 (Slovakiet, Litauen, Østrig, Tyskland og Nederlandene), mens den er faldet i de øvrige lande.

⁴ European Competitiveness Report 2013 "Towards knowledge-driven Reindustrialisation" på http://ec.europa.eu/enterprise/policies/industrial-competitiveness/competitiveness-analysis/european-competitiveness-report/files/eu-2013-eur-comp-rep_en.pdf og "Member states Competitiveness Performance and Implementation of EU Industrial Policy" på http://ec.europa.eu/enterprise/policies/industrial-competitiveness/monitoring-member-states/files/scoreboard-2013_en.pdf

⁵ For både elektricitet og gas er prisforskellen i forhold til de eksterne konkurrenter (med undtagelse af primært Japan) stigende.

⁶ COM(2012) 582 final – "En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning" af 10. oktober 2012 og KOM(2010) 614 endelig – "En integreret industripolitik for en globaliseret verden – Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed" af 28. oktober 2010. Flere medlemsstater, herunder Frankrig, Spanien, Tyskland og Det Forenede Kongerige, har i de senere år også fastlagt industripolitikker eller strategier på nationalt og regionalt plan.

og mere integrerede, hvilket fremgår af meddelelsen om flagskibsinitiativet for industripolitikken for 2010, og hvorfor denne integrationsproces skal fortsætte. Som det vigtigste understreger denne meddelelse betydningen af fuldstændig og effektiv gennemførelse af industripolitikken i EU og har til formål at fremme dette.

Medlemsstaterne kommer til at spille en stor rolle i gennemførelsen af reformer for at forbedre konkurrencen. Udviklingen af nye instrumenter, som f.eks. "Partnerskaber for vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne", kan medvirke til at effektivisere disse reformers gennemførelse⁷.

2. ET INTEGRERET INDRE MARKED I EUROPA: UDVIKLING AF ET ATTRAKTIVT OMRÅDE FOR VIRKSOMHEDER OG PRODUKTION

Det indre marked er stadig kernen i EU's økonomiske succes. I midten af 1980'erne ændrede det indre marked perspektiverne for den europæiske økonomi, og efter krisen kan det igen medvirke til at puste nyt liv i EU's økonomi, så EU bliver til et mere attraktivt område for produktion af varer og tjenesteydelser.

Det indre marked sikrer de europæiske virksomheder et stort hjemmemarked, fremmer produktivetsforbedringer ved at reducere inputomkostningerne, fremmer indførelsen af mere effektive forretningsprocesser og øger effekten af innovation. Men der er stadig et betydeligt vækstpotentiale på det indre marked, og yderligere forenkling af reglerne om det indre marked kan forbedre den økonomiske effektivitet. Ved at uddybe det indre marked kan teknologiske ændringer gennemføres hurtigere. Hvis EU's virksomheder integreres mere i regionale og globale værdikæder, vil vi opnå nye produktivetsforbedringer. Veltilrettelagte og ajourførte europæiske standarder vil sætte skub i udbredelsen af innovation, og EU-reformer inden for intellektuelle ejendomsrettigheder vil også fremme både kreativitet og innovation. Hvis det indre markeds fulde potentiale skal realiseres, kræver det dog bedre integration af infrastrukturen, bedre gennemførelse og forenkling af regler for varer og tjenesteydelser samt en forudsigelig og stabil lovgivningsramme kombineret med moderne og effektive offentlige forvaltninger.

2.1. Fuldførelse af integrationen af net: informationsnet, energi og transport

Det indre marked kan ikke fungere sømløst uden en integreret infrastruktur. Akten for det indre marked II omfatter fire foranstaltninger, der har til formål at fremme udviklingen af sø-, luft- og jernbanetransportsektorerne, og et initiativ, som skal styrke gennemførelsen og håndhævelsen af den tredje energipakke med henblik på at liberalisere og integrere de europæiske energimarkeder. I begyndelsen af 2013 fremlagde Kommissionen sit forslag om

⁷ Disse kontraktlige aftaler, som medlemsstaterne har indgået indbyrdes, vil kunne støtte gennemførelsen af de relevante aspekter af industripolitikken, som afspejler de økonomipolitiske prioriteter i Det Europæiske Råds fælles analyse af medlemsstaternes økonomiske situation og euroområdet generelt på baggrund af de landespecifikke henstillinger.

den fjerde jernbanepakke, som har til formål at gøre det nemmere for jernbaneoperatører at komme ind på og drive virksomhed på det europæiske marked⁸. Inden for søfartssektoren udarbejdede Kommissionen planer i juli 2013 med det formål at lempe toldformaliteterne for skibe, reducere bureaukratiet, undgå forsinkelser i havne og gøre sektoren mere konkurrencedygtig. Kommissionen træffer også foranstaltninger for at håndhæve forpligtelserne i forbindelse med det fælles europæiske luftrum i medlemsstaterne⁹. **I øjeblikket er vedtagelsen, den fulde gennemførelse og/eller håndhævelse af disse initiativer forsinket.**

Udviklingen af et indre marked for energi kræver, at alle medlemsstater fuldt ud gennemfører lovgivningsrammen, og det kræver integrerede **energinet**, hvilket bør fremme konkurrencen på det indre marked og reducere energiomkostningerne for de europæiske virksomheder. Der kræves betydelige investeringer for at modernisere Europas energinfrastruktur og forbinde "energiøerne", så der etableres energistrømme på det indre marked, og så EU's industri kan opnå bedre forsyningssikkerhed og lavere priser¹⁰.

EU's infrastruktur skal imødekomme sociale krav og tilpasse sig teknologiske ændringer. Udviklingen af **renere køretøjer og søgående fartøjer** er en vigtig udfordring for EU's industri, når den skal opretholde sit forspring i konkurrencen. Denne udvikling kræver, at ny teknologi er tilgængelig, og at brugerne får adgang til den nødvendige infrastruktur. Vedtagelsen af det foreslåede direktiv¹¹ om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer vil give medlemsstaterne mulighed for at opbygge en minimumsinfrastruktur for alternative brændstoffer, herunder ladestander til elektriske køretøjer med fælles grænsefladestandarder.

Kommissionen opfordrer Rådet og Europa-Parlamentet til at vedtage dette direktiv i begyndelsen af 2014.

⁸ Pakken er et væsentligt skridt hen imod virkeliggørelsen af et reelt fælles europæisk jernbaneområde, hvor standardiserede tog og jernbanekomponenter gradvis erstatter de mange forskellige typer rullende materiel, og hvor procedurerne for godkendelse af jernbanekøretøjer er strømlinede. Fællesforetagendet Shift2Rail vil støtte denne proces ved at samle offentlige og private midler med det formål at sætte skub i udviklingen og indførelsen af nye teknologier og løsninger.

⁹ Inden for vejtransport er det nødvendigt at håndhæve bestemmelserne om markedsadgang mere effektivt, hvis yderligere markedsåbning skal opnås. Sikkerhedsreglerne og de tekniske regler er allerede blevet harmoniseret inden for vejtransport, og det har banet vejen for en mulig liberalisering af denne sektor på EU-plan.

¹⁰ Den 14. oktober 2013 vedtog Kommissionen en liste over 248 centrale energinfrastrukturprojekter, der på grundlag af de nye retningslinjer for transeuropæisk energinfrastruktur (TEN-E) vil få gavn af hurtigere og mere effektive godkendelsesprocedurer og forbedret regulering. Rådet og Europa-Parlamentet enedes desuden i december 2013 om at oprette **Connecting Europe-faciliteten** (CEF), en fond, der råder over 33,2 mia. EUR, og som skal finansiere og tiltrække investeringer, som vil forbedre Europas transportnet, energinet og digitale net. CEF vil medvirke til at skabe højeffektive og miljømæssigt bæredygtige sammenkoblede net på tværs af Europa. I CEF er 5,85 mia. EUR blevet tildelt transeuropæisk energinfrastruktur i perioden 2014-20 med det formål at styrke markedsintegrationen og forsyningssikkerheden i EU's energisystem.

¹¹ COM(2014) 18 final af 24. januar 2014 – "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer".

Som anført i Rådets konklusioner fra oktober 2013 er digitale produkter og tjenester meget vigtige for opgraderingen af den europæiske industri. For at støtte udviklingen af kommunikationstjenester fremsatte Kommissionen i september 2013 sit forslag til et ambitiøst program, der skal skabe et indre marked for telekommunikation, og som har til formål at fremme investeringer og medvirke til yderligere at mindske den uensartede lovgivning i EU, samtidig med at konkurrencen inden for levering af bredbånd fremmes.

Ud over infrastrukturudvikling skaber konvergensen mellem **informations- og kommunikationsteknologier** og energi- og logistiknet nye muligheder og udfordringer for industrien. Udfordringen er at udrulle digitale net med den sikkerhed og modstandsdygtighed, der kræves for at støtte virksomhederne i deres aktiviteter. Indvirkningen af disse ændringer begynder at vise sig og vil skabe markedsmuligheder, navnlig for centrale støtteteknologier. Udbredelsen af intelligente net kræver også en lovgivningsramme, der er egnet til formålet, og udvikling af hensigtsmæssige standarder for interoperabilitet. EU, medlemsstaterne, regionerne og industrien spiller alle en rolle i indsatsen for at digitalisere forretningsprocesser og udvikle den industrielle dimension af den digitale dagsorden.

Ruminfrastrukturer og tilknyttede industri- og serviceanvendelser vil gøre det muligt at forbedre industriens konkurrenceevne, generere vækst og skabe arbejdspladser. EU spiller en væsentlig rolle på dette område, da de høje omkostninger i forbindelse med rumprojekter gør det mere rentabelt for medlemsstaterne at samle deres investeringer og sammen udnytte de muligheder, de skaber. I samarbejde med medlemsstaterne og dedikerede organisationer og agenturer (f.eks. Den Europæiske Rumorganisation og Det Europæiske GNSS-agentur) gennemfører Kommissionen ruminfrastrukturerne i flagskibsprojekterne, Galileo og Copernicus, i løbet af den næste flerårige finansielle ramme. Den vil foreslå regler vedrørende de teknologiske minimumsbetingelser for deres kommercielle udnyttelse.

Kommissionen opfordrer Rådet og Europa-Parlamentet til snarest at vedtage og gennemføre ovennævnte foranstaltninger og lovgivning vedrørende informations-, energi-, transport-, rum- og kommunikationsnet i EU i overensstemmelse med Kommissionens forslag.

Hvis indførelsen af disse infrastrukturer forsinkes, vil det hæmme vores fremtidige konkurrenceevne. Eftersom det nuværende økonomiske miljø ikke er gunstigt for langsigtede investeringer, vil Kommissionen i højere grad anvende **projektopblikninger** til at fremme finansieringen af disse infrastrukturprojekter.

2.2. Et åbent og integreret indre marked for varer og tjenesteydelser

Kommissionen tilførte ny drivkraft til markedsintegrationen på tværs af EU-landene med akterne for det indre marked I og II og opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at vedtage

forslagene i disse akter, navnlig vedrørende initiativer som f.eks. produktsikkerheds- og markedsovervågningspakken.

Kommissionen arbejder fortsat for at fremme et sømløst marked for varer. Evalueringen af det indre marked for industrivarer har vist, at det indre marked for industrivarer er egnet til sit formål¹². Dets udvikling har gavnet industrien, og handelen med færdigvarer mellem EU-landene er steget i årenes løb.

Under initiativet "Opbygning af det indre marked for grønne produkter" foreslås der en række tiltag, som har til formål at fjerne hindringerne for den fri bevægelighed for disse produkter¹³. Men medmindre medlemsstaterne træffer yderligere foranstaltninger for at gennemføre de nuværende regler, vil virksomhederne fortsat skulle kæmpe mod unødvendigt højere omkostninger og omkostningsforskelle, som risikerer at blive endnu større. Kommissionen vil sikre reel harmonisering og vil først og fremmest **koncentrere sig om at gennemføre og håndhæve den eksisterende lovgivning** og fremme SMV'ernes deltagelse på det indre marked.

I meddelelsen "En vision for det indre marked for industriprodukter" præsenterer Kommissionen tiltag for at opnå et mere integreret indre marked på grundlag af rationalisering af de eksisterende lovgivningsrammer. Kommissionen vil overveje at udarbejde et lovforslag om, hvordan økonomiske sanktioner af administrativ eller civil karakter for manglende overholdelse af EU's harmoniseringslovgivning kan strømlines og harmoniseres for at sikre ligebehandling af virksomheder overalt i det indre marked for industriprodukter. For at styrke støtten til SMV'er i det indre marked og fortsat hjælpe dem med at få adgang til finansiering, forbedre deres energi- og ressourceeffektivitet og øge SMV'ernes innovationsstyringskapacitet vil Enterprise Europe Network blive styrket.

Industrien handler med både varer og tjenesteydelser. Fuld gennemførelse af tjenesteydelsesdirektivet er stadig vigtig for Europas industrielle konkurrenceevne. Der er en klar skævhed mellem integrationsniveauet på markederne for varer og tjenesteydelser, og for at industrien kan moderniseres effektivt, skal **det indre marked for tjenesteydelser fungere endnu bedre**¹⁴.

Der er opnået meget, men medlemsstaterne skal stadig fremlægge reformer og forbedre gennemførelsen af reglerne om det indre marked inden for visse områder. Allerede i meddelelsen fra 2012¹⁵ opfordrede Europa-Kommissionen medlemsstaterne til at yde en større indsats og være mere ambitiøse med gennemførelsen af servicedirektivet. Fuldstændig

¹² Kommissionens meddelelse COM(2014) 25 final af 22. januar 2014 – "En vision for det indre marked for industriprodukter".

¹³ I dette initiativ foreslås fælles metoder til afdækning af produkters og organisationers miljøfodaftryk. Sammenlignelige og pålidelige miljøoplysninger om produkter vil gøre det lettere at integrere markederne for disse produkter på tværs af EU-landene.

¹⁴ Rapport om integrationen af det indre marked på

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2013:0785:FIN:EN:PDF>

¹⁵ Meddelelse af 8. juni 2012 (COM(2012) 261 final – "Partnerskab for ny vækst i servicesektoren 2012-2015")

gennemførelse af servicedirektivet vil i høj grad bidrage til, at det indre marked fungerer gnidningsløst, navnlig for små og mellemstore lande og for forbrugere. Øget konkurrenceevne vil kunne medføre yderligere økonomisk gevinst på 2,6 % af EU's BNP. Fremskridtene overvåges inden for rammerne af det europæiske semester, og Kommissionen har indledt en dialog med medlemsstaterne med henblik på at opnå de politisk aftalte mål.

Industriens konkurrenceevne vil blive styrket gennem et mere integreret indre marked for tjenesteydelser, især for tjenesteydelser til virksomhederne, der tegner sig for ca. 12 % af merværdien i EU. Dette er et godt eksempel på et område, hvor integrationen af industriens konkurrenceevne kan bidrage til at forbedre den generelle konkurrenceevne for EU's økonomi. Tjenesteydelser til virksomhederne skal indgå i overvejelserne i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af industripolitiske strategier. Efter meddelelsen om industripolitik i 2012 nedsatte Kommissionen i begyndelsen af 2013 en højtstående gruppe om forretningsservice. Kommissionen vil undersøge behovet for yderligere indsats, når denne gruppe har fremsat sine henstillinger i marts 2014.

Det nyligt opdaterede **europæiske standardiseringssystem** vil blive nøje overvåget med henblik på at vurdere, om det skal tilpasses yderligere i et miljø med hastige forandringer, så det fortsat kan bidrage til opfyldelsen af Europas strategiske mål, navnlig inden for industripolitik, tjenesteydelser, innovation og teknologisk udvikling.

Effektiv fastlæggelse af standarder og beskyttelse af intellektuel ejendom (som udgør 50 % af de samlede immaterielle aktiver i EU) er desuden afgørende for at fremme innovation og udvikling af nye teknologiske områder. **Kommissionen vil nøje følge den igangværende debat om intellektuel ejendoms anvendelse og rolle i standarder og vurdere, om den skal behandle spørgsmålet i et særligt initiativ.**

2.3. Erhvervsklima, lovgivningsramme og offentlig forvaltning i EU

EU's konkurrencemæssige styrke har altid været baseret på solide og forudsigelige institutionelle rammer, infrastrukturer af høj kvalitet, en stærk teknologisk vidensbase og en sund og veluddannet arbejdsstyrke. Europa er traditionelt blevet betragtet som et godt sted for erhvervslivet og industriproduktionen, men sakker nu bagud i forhold til konkurrenterne i andre dele af verden¹⁶.

Opnåelsen af produktivetsforbedringer vanskeliggøres i høj grad af den utilstrækkelige integration på det indre marked (navnlig inden for tjenesteydelser). Europa har som helhed ikke i tilstrækkelig høj grad formået at tilpasse sig de nye omstændigheder. Administrative byrder og lovgivningsmæssig kompleksitet fjernes for langsomt og for ujævnt, og nogle arbejdsmarkeder er ikke tilstrækkeligt fleksible. Efter finanskrisen påvirkes erhvervsklimaet

¹⁶ I 2008 figurerede otte medlemsstater blandt de 20 bedste på Verdensbankens "Doing Business", tre af dem blandt de 10 bedste. I 2013 var der kun seks medlemsstater blandt de 20 bedste – og kun to blandt de 10 bedste.

yderligere af følgerne af nedgearingen, og yderligere investeringer og ny kredit til virksomhederne tilbageholdes, hvilket skader moderniseringen af EU's industri.

Kommissionen overvåger løbende EU's konkurrenceevne og erhvervsklima, navnlig inden for rammerne af det europæiske semester og medlemsstaternes rapport om konkurrenceevnen, jf. artikel 173 i TEUF. Nylige rapporter viser tegn på forbedringer, idet strukturreformerne er begyndt at have en virkning, men fremskridtene er stadig ujævnt fordelt mellem medlemsstaterne.

Fra 2014 vil **Report on Member States' Competitiveness Performance and Policy**, jf. **artikel 173 i TEUF** blive udvidet, således at virkningen af forbedringerne i erhvervsklimaet evalueres og kædes sammen med forbedringerne af medlemsstaternes faktiske konkurrenceevne, og omfanget af Kommissionens årlige rapporter vil blive øget, så de også omfatter overvågning af den nationale indsats for at integrere konkurrenceaspekter i andre politiske områder¹⁷.

På EU-plan fortsætter Kommissionen indsatsen for at forbedre lovgivningens kvalitet og lovgivningsmiljøet, så det bliver mere målrettet, stabilt og forudsigeligt. Gennemførelsen af **programmet for målrettet og effektiv regulering** (REFIT) og opfølgningen på top 10-listen over de værste reguleringsmæssige byrder (i henhold til erhvervssammenslutninger og interessenter) vil forenkle EU-lovgivningen og reducere den reguleringsmæssige byrde for virksomheder. **Konkurrenceevnetesten** er blevet fuldt integreret i Kommissionens konsekvensanalyser i forbindelse med alle relevante forslag, der har stor betydning for konkurrenceevnen. Der er gennemført undersøgelser af **kumulative omkostningsvurderinger** inden for en række sektorer (stål og aluminium), og undersøgelser vil blive gennemført inden for andre (f.eks. kemikalieindustrien og træ- og papirindustrien) med henblik på efterfølgende at anslå de fælles omkostninger ved forskellige dele af de nationale og europæiske regler for industrisektorer. Et **sundhedstjek** af lovgivningen inden for olieraffinaderisektoren afsluttes i 2014. I fremtiden vil Kommissionen gradvist foretage gennemgribende revisioner af konkurrence- og lovgivningsrammerne inden for hver af de primære værdikæder i industrien med udgangspunkt i sundhedstjek og kumulative omkostningsvurderinger¹⁸.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at træffe tilsvarende foranstaltninger på nationalt plan for at hjælpe med at sikre, at den politiske indsats styrker konkurrenceevnen i hele EU. Kommissionen vil overvåge fremskridtene på dette område.

¹⁷ Se konklusionerne fra mødet i Rådet (konkurrenceevne) 2.-3. december 2013.

¹⁸ Der gennemføres desuden andre initiativer, der har til formål at fremme gennemførelsen af regler inden for bestemte områder. EU's affaldslovgivning revideres f.eks. for at indføre klare regler, som er lette at håndhæve, og for at fremme genanvendelsen af sekundære råvarer.

Der er betydelige forskelle mellem den tilgang, som de 28 medlemsstaters offentlige forvaltninger benytter over for den private sektor. For at give medlemsstaterne mulighed for at udnytte de andres erfaringer vil Kommissionen fremlægge et initiativ vedrørende **vækstvenlig offentlig forvaltning**, som vil skabe et samlet overblik over bedste praksis inden for offentlig forvaltning i hele EU, navnlig med hensyn til e-forvaltningsværktøjer og offentlige indkøb.

3. INDUSTRIEL MODERNISERING: INVESTERING I INNOVATION, NYE TEKNOLOGIER, PRODUKTIONSINPUT OG FÆRDIGHEDER

Med knappe natur- og energiresourcer og ambitiøse sociale og miljømæssige mål kan EU's virksomheder ikke konkurrere på lav pris og produkter af lav kvalitet. De skal satse på innovation, produktivitet, ressourceeffektivitet og høj merværdi, hvis de skal kunne konkurrere på de globale markeder. Europas komparative fordel i verdensøkonomien vil fortsat ligge i varer og tjenesteydelser med høj merværdi, effektiv forvaltning af værdikæder og adgang til markeder i hele verden. Innovation og teknologiske fremskridt er derfor stadig den vigtigste kilde til den europæiske industris konkurrenceevne. Det er derfor nødvendigt med en yderligere indsats for at nå målet i Europa 2020 om, at 3 % af BNP skal bruges på forskning og udvikling (FoU).

Det er især digitale teknologier, der er kernen, når det drejer sig om at øge den europæiske industris produktivitet. Deres forandringskraft og voksende indvirkning på tværs af alle sektorer omdefinierer traditionelle forretnings- og produktionsmodeller og vil medvirke til, at industrien kan udvikle potentielle nye produkter og navnlig serviceinnovationer ("servitization of industry"). Digitaliseringen er undervejs i hele den globale økonomi, og industripolitikken skal integrere nye teknologiske muligheder, som f.eks. cloud computing, big data og dataværdikæder, nye industrielle anvendelser af internettet, smart factories, robotteknologi, 3D-print og design.

3.1. Stimulering af investeringer i innovation og ny teknologi

Siden begyndelsen af den økonomiske krise har det drastiske fald i investeringer i innovation udgjort en alvorlig trussel mod den europæiske industris fremtid.

Kommissionen har overladt en stigende del af de politiske, lovgivningsmæssige og finansielle løftestænger til medlemsstaterne, regionerne og industrien med det formål at fremme investeringerne i innovation. **Horisont 2020-programmet** vil, navnlig via dets specifikke mål om lederskab inden for industrien, sikre næsten 80 mia. EUR til forskning og innovation. Dette omfatter støtte til centrale støtteteknologier, der kan omdefinere de globale værdikæder, forbedre ressourceeffektiviteten og ændre den internationale fordeling af arbejdet. For at fremme kommercialiseringen af forskningsresultater vil Horisont 2020 også finansiere flere

prototyper tættere på markedet og demonstrationsprojekter end hidtil. Et centralt element i det nye rammeprogram er at samarbejde med den private sektor gennem offentligt-private partnerskaber på centrale industrielle områder for at fremme yderligere private investeringer.

Med vedtagelsen af den nye flerårige finansielle ramme for 2014-2020 afsættes der under de europæiske struktur- og investeringsfonde et beløb på mindst 100 mia. EUR til medlemsstaterne til finansiering af investeringer i innovation i overensstemmelse med de industripolitiske prioriteter. I 2014-2020 vil de europæiske struktur- og investeringsfonde basere deres investeringer i innovation på begrebet "**intelligent specialisering**", således at medlemsstaterne og regionerne kan koncentrere investeringerne om deres komparative fordele, og etableringen af værdikæder på tværs af medlemsstaterne stimuleres. Mange af de temaer, som medlemsstaterne og regionerne foreslår under strategierne for intelligent specialisering, vedrører de seks strategiske områder, der er identificeret under industripolitikken, og giver regionerne adgang til en omfattende finansieringspakke.

Mens medlemsstaterne i stigende grad søger at stimulere investeringerne i strategiske områder inden for industrien, **moderniserer Kommissionen rammen for statsstøtte til forskning, udvikling og innovation og reformerer reglerne for offentlige indkøb**, så der skabes en kritisk masse på efterspørgselsiden, og så fordelingen af ressourcer bliver mere effektiv, samtidig med at reglerne for konkurrence og det indre marked overholdes fuldt ud.

Behovet for at intensivere investeringerne i nyskabende teknologier inden for hurtigt voksende områder var den primære grund til, at Kommissionen besluttede at udpege seks områder, hvor man især skulle fremme investeringerne, i meddelelsen om industripolitik i 2012.

Disse strategiske tværgående områder er avancerede fremstillingsteknologier, centrale støtteteknologier, rene køretøjer og transport, biobaserede produkter, bæredygtigt byggeri og bæredygtige råstoffer og intelligente net. Arbejdet i de seks taskforcer, der blev etableret for et år siden, har sat Kommissionen i stand til at identificere både muligheder og hindringer for innovation, som kræver en yderligere politisk indsats. Ud fra dette arbejde vil **Kommissionen fokusere på følgende prioriterede områder:**

- **Avancerede fremstillingsteknologier:** gennemførelse af videns- og innovationsfællesskabet om merværdi i fremstillingssektoren og oprettelse af et offentlig-privat partnerskab om SPIRE (Sustainable Process Industry through Resource and Energy Efficiency), fabrikker for fremtiden, fotonik og robotteknologi, opgradering af den europæiske fremstillingssektors innovationskapacitet og konkurrenceevne. Integrationen af digitale teknologier i fremstillingsprocessen vil blive prioriteret i det fremtidige arbejde på baggrund af den voksende betydning af det industrielle internet. Brugen af "big data" vil i stigende grad blive integreret i fremstillingsprocessen¹⁹.

¹⁹ Se det kommende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene "Advancing Manufacturing – Advancing Europe".

- **Centrale støtteteknologier:** denne taskforce er i gang med at identificere potentielle projekter af europæisk interesse inden for centrale støtteteknologier på en række områder, f.eks. batterier, intelligent materiale, højeffektiv produktion og industrielle bioprocesser. Dens mål er at lette SMV'ers adgang til teknologisk infrastruktur på tværs af landene og øge udnyttelsen af mulighederne i det aftalememorandum, der er indgået med Den Europæiske Investeringsbank.
- **Biobaserede produkter:** sikring af adgang til bæredygtige råvarer til verdensmarkedspriser, som kan anvendes i produktionen af biobaserede produkter. Dette kræver udnyttelse af kaskadeprincippet i anvendelsen af biomasse og eliminering af eventuelle fordrejninger i tildelingen af biomasse til alternative formål, der kan følge af støtteordninger og andre mekanismer, som begunstiger anvendelsen af biomasse til andre formål (f.eks. energi)²⁰.
- **Rene køretøjer og fartøjer:** vedtagelse og fuld gennemførelse af Kommissionens forslag vedrørende etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer, gennemførelse af initiativet for miljøvenlige køretøjer og andre initiativer under Horisont 2020 til fremme af ren og energieffektiv transport, opfyldelse af globale standarder for elbiler og gennemførelse af prioriteterne under CARS 2020.
- **Bæredygtigt byggeri og bæredygtige råstoffer:** etablering af en EIB-lånekapacitet på 25 mia. EUR til energieffektivitet i boliger, forbedring af genanvendelse og bæredygtig affaldshåndtering i byggeriet.
- **Intelligente net og digitale infrastrukturer:** fastlæggelse af yderligere mål for udviklingen af komponenter til intelligente net, revision og udvidelse af standardiseringsmandater og udvikling af og vejledning om resultatindikatorer²¹. Infrastruktur og konnektivitetssoftware til det industrielle internet er et prioriteret område som følge af dets voksende betydning og bør medvirke til at integrere højeffektive processer, herunder cloud computing.

Med udgangspunkt i taskforcernes arbejde foreslår Kommissionen medlemsstaterne, at de regions- og industripolitiske værktøjer kombineres, så der skabes platforme for intelligent specialisering, som kan hjælpe regionerne med at gennemføre intelligente specialiseringsprogrammer, idet de giver virksomheder og klynger mulighed for at etablere kontakt og giver dem adgang til innovative teknologier og markedsmuligheder.

Ud fra en analyse af Europas industrielle styrker og primære aktiver vil Kommissionen endelig undersøge de industriområder, hvor Europa sandsynligvis vil have en komparativ

²⁰ En beskrivelse og fortolkning af kaskadeprincippet findes på

http://ec.europa.eu/research/bioeconomy/pdf/201202_commission_staff_working.pdf – Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som ledersager Kommissionens meddelelse "Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa" – se s. 25-26, afsnit 1.3.3.1, andet afsnit, og <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+REPORT+A7-2013-0201+0+DOC+PDF+V0//EN> – Europa-Parlamentets betænkning om nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa – se s. 6-7, punkt 28.

²¹ Kommissionen har for nylig udvalgt to projekter vedrørende intelligente net som projekter af fælles interesse vedrørende den transeuropæiske energiinfrastruktur.

fordel i fremtiden. Overvågningen af investeringstendenserne vil desuden få stadig større betydning for de vurderinger, der gennemføres i det europæiske semester.

3.2. Forøgelse af produktiviteten og ressourceeffektiviteten og lettere adgang til økonomisk overkommelige produktionsinput

EU's virksomheder skal have adgang til vigtige input på en bæredygtig måde og på de bedst mulige vilkår, men der er stadig betydelige problemer på kapital-, energi- og råvaremarkederne.

a) Adgang til finansiering

Gennem lovgivningsreformer på de finansielle markeder, en fornuftig pengepolitik og den nye tilsynsstruktur, som bankunionen tilvejebringer, er det lykkedes at genoprette den finansielle stabilitet. Men bankernes nedgearing gør det vanskeligere for virksomhederne at opnå bankkredit, især for SMV'er i de medlemsstater, hvor krisen har været særlig hård.

Politiske tiltag medvirker til at afhjælpe kapitalbehovene til særlige formål. I 2014-2020 vil samhørighedspolitikken fortsat give virksomheder adgang til finansiering gennem finansielle instrumenter. Ud over traditionelle finansielle instrumenter etableret på nationalt/regionalt, transnationalt eller grænseoverskridende plan vil der i den nye programmeringsperiode blive mulighed for at bidrage med ressourcer til finansielle instrumenter etableret på EU-plan. Dette omfatter SMV-initiativet, der er et risikodelingsinstrument med EU-garantier, som det Europæiske Råd anmodede om på sit møde i oktober 2013. Det er resultatet af et **initiativ**, som **Kommissionen og EIB** har foreslået, og som giver medlemsstaterne lov til frivilligt at gøre brug af de europæiske struktur- og investeringsfonde til at støtte finansielle instrumenter, hvorigennem der ydes lån til SMV'er. **Medlemsstaterne opfordres til at lade de europæiske struktur- og investeringsfonde fra deres nationale tildelinger indgå i dette initiativ**, så instrumentet kan opnå kritisk masse og medvirke til væsentligt at øge långivningen til SMV'er.

Vedtagelsen af COSME- og Horisont 2020-programmerne vil også mangedoble de offentlige midlers finansieringskapacitet ved hjælp af investeringer i kapitalinteresser gennem finansielle formidlere, som f.eks. venturekapitalfonde og et velfungerende tværeuropæisk venturekapitalmarked. Fuld gennemførelse af direktivet om forsinket betaling²² vil også forbedre virksomhedernes finansiering. Nylige lovgivningsændringer vil give SMV'er lettere adgang til finansiering. **Kapitalkravsforordningen** omfatter f.eks. en korrektionsfaktor, som sænker kapitalkravene i forbindelse med kreditrisici over for små og mellemstore virksomheder. Det reviderede direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) vil skabe særlige handelsplatforme med betegnelsen "SMV-vækstmarkeder". Det reviderede

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner på
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:048:0001:0010:en:PDF>

gennemsigtighedsdirektiv afskaffer kravet om offentliggørelse af kvartalsregnskaber, og de nye regler om europæiske venturekapitalfonde og europæiske sociale iværksætterfonde omfatter et særligt EU-pas til fondsforvaltere, der investerer i nystartede SMV'er og sociale virksomheder.

Trods disse foranstaltninger forventes det stadig at være vanskeligt at få adgang til finansiering. Selv om store selskaber i stigende grad har søgt finansiering på obligationsmarkeder, er de europæiske SMV'er stadig meget afhængige af bankerne, som er deres primære kilde til finansiering – faktisk i langt højere grad end i andre dele af verden. Krisen har fragmenteret det indre marked for bankkredit i EU, og kreditrentesatserne er steget uforholdsmæssigt i nogle lande. **Et indre marked for kapital, hvor SMV'er kan få grænseoverskridende adgang til finansiering er stadig et mål, der skal opfyldes.**

På den baggrund fortsættes indsatsen for at forbedre kreditoverførselsmulighederne og diversificere virksomhedernes finansieringskilder. Der er opnået fremskridt inden for flere initiativer, som indgår i opdateringen af industripolitikken i 2012. Analysen af svarene på **Grønbog – Langsigtet finansiering af den europæiske økonomi** vil blive anvendt i forslag til foranstaltninger, der kan diversificere kilderne til finansiering for SMV'er og fremme langsigtede investeringer.

Der er behov for yderligere foranstaltninger for at mindske indvirkningen af den mangel på finansiering, som nogle virksomheder oplever, og Kommissionen vil fortsat samarbejde med EIB-Gruppen og støtte bilaterale initiativer mellem medlemsstaterne, der søger at løse disse problemer.

b) Energi

På trods af effektivitetsforbedringer og den progressive åbning af energimarkeder, som har medført reducerede engrospriser på elektricitet og gas, er detailpriserne på disse vigtige energiinput steget for industrien. EU's detailpriser på elektricitet for industrien steg i gennemsnit med 3,5 % om året, og gaspriserne steg med 1 % i perioden 2008-2012. Som følge deraf anslås det, at priserne på elektricitet for EU's industri er dobbelt så høje som i USA og Rusland og 20 % højere end i Kina ifølge oplysninger fra Det Internationale Energiagentur²³. Prisforskellen er større, når det gælder gas: EU's industri betaler tre til fire gange mere for gas end konkurrenterne i USA, Rusland og Indien, 12 % mere end i Kina, men mindre end i Japan. De faktiske priser for brugere i industrien kan ikke desto mindre variere fra den ene medlemsstat til den anden.

Meddelelsen om energipriser og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene giver en veldokumenteret redegørelse for energiprisernes udvikling og deres tre hovedkomponenter, dvs. energi, netafgifter samt skatter og afgifter, herunder støtte til vedvarende energikilder. Energiomkostningselementet er stadig den største komponent, selv

²³ Disse priser er ikke korregeret for kvalitetsforskelle, idet EU's elforsyning er mere pålidelig og har færre afbrydelser end elforsyningen i de nævnte lande.

om dens andel svinder, og der er tydelige forskelle mellem medlemsstaterne. Netafgifter samt skatter og afgifter er hovedårsagerne til stigninger i energiprisen og udgør en stadig større andel af den endelige detailpris²⁴.

Energiomkostningernes udvikling har alvorlige konsekvenser for de energiintensive industriers konkurrenceevne. Energiomkostninger tegner sig for en betydelig andel af de samlede omkostninger til papirvarer og trykning, kemiske varer, glas og keramik, jern og stål og ikke-jernholdige metaller, selv om det varierer på tværs af anlæg, teknologier og lande.

Industriel konkurrenceevne og energieffektivitet er stadig blandt EU's vigtigste målsætninger, hvilket også anerkendes i Europa 2020-strategien. Forskellige EU-politikker medvirker til at opfylde disse målsætninger på den mest omkostningseffektive måde.

- På forsyningssiden yder Horisont 2020 direkte tilskud til energi- og klimarelateret forskning og innovation, navnlig under den samfundsmæssige udfordring "Sikker, ren og effektiv energi" og initiativer vedrørende industrielt lederskab, som f.eks. SPIRE (Sustainable Process Industry through Resource and Energy Efficiency), SET-planen (den strategiske energiteknologiplan) og SILC II (Sustainable Industry Low Carbon Scheme), der har til formål at udvikle og fremme indførelsen af nyskabende teknologier, som er nødvendige for at opfylde klima- og energimålene.
- Gennemførelsen af et fuldt integreret indre marked for energi og øget konkurrence på energimarkederne vil sikre både industrielle og private forbrugere lavere engrospriser på energi.
- Videreudviklingen af en effektiv tværeuropæisk infrastruktur for gas og elektricitet og for transport af vigtige råvarer og komponenter, som f.eks. ethylen og propylen, vil hjælpe med at reducere transportomkostninger og -risici for energiintensive sektorer. Eksisterende rørledninger bør kædes sammen med navnlig Syd- og Østeuropa for at forbedre synergien mellem industrier fra forskellige medlemsstater og opnå højere energieffektivitet i hele Europa.
- Det er vigtigt at undgå uforholdsmæssige stigninger i energiomkostningerne som følge af skatter, afgifter eller andre instrumenter, som medlemsstaterne indfører for at gennemføre forskellige politikker. Dette er nødvendigt for at sikre omkostningseffektivitet og styrke EU's konkurrenceevne.

Parallelt med denne meddelelse har Kommissionen vedtaget en pakke vedrørende klima og energi, hvori den definerer sin holdning indtil 2030²⁵. Med undtagelse af ét tilfælde er det en ikke-lovgivningsmæssig pakke, hvilket betyder, at drøftelser i Rådet og Europa-Parlamentet

²⁴ COM(2014) 21 final af 22. januar 2014 – "Energipriser og -omkostninger i Europa". Se denne meddelelse for en detaljeret redegørelse for energiomkostningernes og -prisernes udvikling.

²⁵ [COM\(2014\) 15](#) final – "Politikrammen for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030", [COM\(2014\) 20](#) final – "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af en markedsstabilitetsreserve og dens virkemåde i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF", [COM\(2014\) 23](#) final – "Om efterforskning og produktion af kulbrinter (såsom skifergas) ved hjælp af hydraulisk højvolumenfrakturering i EU" og C(2014) 267 final – "Kommissionens henstilling om minimumsprincipper for efterforskning og produktion af kulbrinter (såsom skifergas) ved hjælp af hydraulisk højvolumenfrakturering (fracking)", alle af 22. januar 2014.

kan bidrage til at fastlægge EU's holdning med hensyn til bekæmpelse af klimaændringer og samspillet mellem denne og energipolitikken og EU-økonomiens konkurrenceevne.

c) Råvarer og ressourceeffektivitet

EU's industri er primært afhængig af forsyningen af råvarer fra de internationale markeder²⁶, især uforarbejdede mineraler og metaller. Den står over for en række udfordringer med hensyn til adgang til både primære og sekundære råvarer i hele værdikæden (efterforskning, udvinding, forarbejdning/raffinering, genanvendelse og substitution). Kommissionen har arbejdet med en ny strategi for råvarer ("råvareinitiativet") siden 2008. Kommissionen har også fokus på effektiv anvendelse af ressourcer og udvikling af cirkulære forretnings- og produktionsmodeller.

Kommissionens råvareinitiativ har en stærk ekstern dimension, som har til formål at sikre retfærdig og pålidelig adgang til råvarer i hele verden og sikre ensartede vilkår for alle i forbindelse med handel med råvarer. EU har efter vellykkede forhandlinger om regler for eksport af råvarer indgået bilaterale og multilaterale handelsaftaler, ligesom EU overvåger og håndhæver regler om handelshindringer for råvarer.

Kommissionen vil fortsat anvende alle de instrumenter, den råder over, herunder en kortlægning af igangværende råvareforhandlinger, for at sikre bæredygtig adgang til råvarer. I dette kapitel lægges der særlig vægt på igangværende og kommende handelsforhandlinger.

Kommissionen **overvejer at udarbejde en meddelelse om det europæiske innovationspartnerskab (EIP) om råvarer** for at forklare, hvordan Kommissionen, medlemsstaterne, industrien og den akademiske verden vil samarbejde for at videreføre partnerskabets strategiske gennemførelsesplan fra 2013 med det formål at skabe forbedringer inden for forskning og innovation, lovgivningsmiljø og standardisering.

Konkrete mål omfatter iværksættelsen af op til 10 pilotprojekter, som kan fremme teknologier til produktion og forarbejdning af primære og sekundære råvarer, at finde substitutter for mindst tre anvendelser af kritiske og knappe råvarer og at sikre bedre rammebetingelser for råvarer i Europa²⁷.

²⁶ I henhold til en rapport om omkostningsstrukturen inden for fremstillingssektoren udarbejdet af VDI (den tyske ingeniørsammenslutning) udgør materialeomkostningerne i gennemsnit mere end 40 % af produktionsomkostningerne. Det anslås, at forbedringer af ressourceeffektiviteten kan reducere behovet for materialeinput med 17-24 % inden 2030. Se "Macroeconomic modelling of sustainable development and the links between the economy and the environment" (2011), GWS et al. for Kommissionen på http://ec.europa.eu/environment/enveco/studies_modelling/pdf/report_macroecomic.pdf

²⁷ Inden for rammerne af den anden søjle af råvareinitiativet vil Kommissionen offentliggøre en rapport om nationale politiske retningslinjer for mineraler i 2014 vedrørende medlemsstaternes udstedelse af tilladelser og fysiske planlægning, og den vil gennemføre en offentlig høring med henblik på sammen med alle interessenter at udforske de politiske muligheder for at harmonisere visse aspekter af godkendelsesprocedurerne og den fysiske planlægning.

For at hjælpe industrien i denne overgang vil Kommissionen i 2014 fremlægge et lovgivningsinitiativ vedrørende ressourceeffektivitet og affald. Initiativet vil bygge videre på gennemførelsen af køreplanen for et ressourceeffektivt Europa og beskrive de centrale byggesten, der skal bruges, hvis vi skal realisere EU's økonomiske potentiale til at være mere produktivt med anvendelse af færre ressourcer og til at udvikle sig hen imod en cirkulær økonomi. Det kommer til at indeholde konklusioner fra udviklingen af hensigtsmæssige indikatorer og mål og revisionen af nøglemålene i EU's affaldslovgivning (i overensstemmelse med bestemmelserne om revision i affaldsrammedirektivet, deponeringsdirektivet og emballagedirektivet). Kommissionen vil endvidere gennemføre en efterfølgende evaluering af affaldsforvaltningsdirektiverne, herunder en vurdering af mulighederne for at forbedre sammenhængen mellem dem.

I tillæg til og med udgangspunkt i foreløbige vurderinger vil Kommissionen efter behov foreslå de nødvendige foranstaltninger for at eliminere prisfordrejninger, som forhindrer EU's industri i at få **adgang til centrale produktionsinput til internationale markedspriser**. Kommissionen vil sikre politikneutralitet i forbindelse med adgangen til biomasse til forskellige formål, således at kaskadeprincippet effektivt kan anvendes ved udnyttelse af biomassen til at sikre en effektiv og bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne. Hvis det skønnes nødvendigt, vil den også overveje foranstaltninger, som vil give industrien adgang til nøgleinput til internationale markedspriser. Det gælder f.eks. bioethanol eller stivelse til biobaserede industriaktiviteter, der udvikles ud fra traditionelle sektorer, som f.eks. kemikalieindustrien og træ- og papirindustrien²⁸.

3.3. Opgradering af færdigheder og fremme af industriel forandring

Færdigheder er et vigtigt politisk element i Europa 2020-dagsordenen. Kommissionen har udarbejdet en overordnet strategi for at styrke uddannelsessystemerne gennem foregribelse af og investeringer i menneskelig kapital, der støttes af EU's finansielle instrumenter, værktøjer til at overvåge behovet for og udviklingen af færdigheder og uddannelse samt specifikke initiativer, der kan samle de relevante aktører inden for lærlingeuddannelser, især aktører med vigtige færdigheder inden for informations- og kommunikationsteknologier, herunder arbejdsmarkedets parter.

Manglende overensstemmelse mellem efterspurgte og udbudte færdigheder og behovet for uddannelse vil sandsynligvis også være en alvorlig udfordring for EU's industri i de kommende år, især efterhånden som udviklingen inden for produktionsteknologier øger efterspørgslen efter specifikke færdigheds- og uddannelsessæt. Der er betydelige forskelle med hensyn til opnåelse af færdigheder og de faglige uddannelsers effektivitet på tværs af medlemsstaterne. Disse forskelle og den høje arbejdsløshed i de kriseramte medlemsstater kræver en omgående indsats for yderligere investeringer i uddannelse. Samtidig er det nødvendigt at styrke den grænseoverskridende mobilitet. Til det formål har Kommissionen

²⁸ Se afsnittene om kemikalieindustrien og træ- og papirindustrien i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

vedtaget en omfattende reform af Eures, som vil føre til et tættere samarbejde mellem de europæiske offentlige arbejdsformidlinger i EU og EØS om at fremme mobilitet og færdighedsbaseret matchning via en række nye tjenesteydelser og produkter.

Lærlingeuddannelsernes bidrag til at støtte industriens konkurrenceevne anerkendes bredt. Store forskelle i opnåelsen af færdigheder og effektiviteten af de **faglige uddannelser** på tværs af medlemsstaterne falder sammen med akut arbejdsløshed i kriseramte medlemsstater. Initiativer, som f.eks. den europæiske alliance for lærlingeuddannelser, vil fortsat støtte udviklingen af gode og effektive lærlingeuddannelser baseret på et stærkt partnerskab mellem arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner i hele EU.

Kommissionen udvikler desuden en ny generation af Erasmus for Young Entrepreneurs-programmet og andre instrumenter, som skal skaffe **praktikpladser i virksomheder på tværs af medlemsstaterne**²⁹ ved aktivt at inddrage industrien og SMV'er. Meddelelsen om nytænkning på uddannelsesområdet³⁰ opfordrer til, at man i høj grad bestræber sig på at tilpasse udbuddet af færdigheder til arbejdsmarkedets behov i hele Europa, og denne opfordring forstærkes og støttes nu af det nye program, Erasmus+. **Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at støtte denne indsats.**

I øjeblikket flytter årligt kun 0,3 % af EU's befolkning til en anden medlemsstat af erhvervsmæssige grunde. I USA er det tilsvarende tal 2,4 %. EU spiller en unik rolle, når det drejer sig om at **lette læringsmobiliteten på alle niveauer mellem uddannelsesinstitutioner via Erasmus+: lærlingeuddannelser, praktikophold og udveksling på de videregående uddannelser**. Industrien og SMV'erne vil blive tilskyndet yderligere til at deltage i sådanne initiativer. Inden for nye sektorer og økonomiske aktivitetsområder vil **videns- og innovationsfællesskaber** hjælpe med at fremskaffe de færdigheder, der er nødvendige på disse nye markeder.

Interessenter på alle niveauer bør bestræbe sig på at foregribe og forvalte behovet for færdigheder og uddannelse. Industripolitikken skal også lette den industrielle forandring og hjælpe med at modernisere de industrielle strukturer for at undgå drastiske og overflødige omstruktureringer.

Konsekvenserne af omstrukturering er tydeligst på regionalt plan, og derfor skal regionerne involveres aktivt i håndteringen og foregribelsen af forandringer. I forbindelse med vellykkede strategier for intelligent specialisering bør politiske initiativer på dette niveau (vedrørende infrastruktur, uddannelse og innovation) derfor tage højde for virkningerne af den kommende omstrukturering.

²⁹ Se forslag til Rådets henstilling om en kvalitetsramme for praktikophold af 4. december 2013, COM(2013) 857 final.

³⁰ "Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i færdigheder for bedre socioøkonomiske resultater" af 20. november 2012, COM(2012) 669 final.

For at hjælpe regionerne med at modernisere den industrielle base ved at kanalisere ressourcer hen imod mere produktive sektorer og støtte foranstaltninger, der minimerer de mulige sociale konsekvenser, **vil Kommissionen foreslå en omfattende tilgang, som kan foregribe og lette industriel forandring på regionalt plan.**

Endelig vil Kommissionen i begyndelsen af 2014 fremlægge en meddelelse om skabelse af arbejdspladser i en grøn økonomi med det formål at fokusere på centrale økonomiske sektorer med potentiale til at skabe arbejdspladser og at udvikle de tilknyttede nye færdigheder³¹.

4. SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER OG IVÆRKSÆTTERVIRKSOMHED

EU's industripolitik har traditionelt haft stort fokus på SMV'er, som indgår i alle aspekter af vores politiske strategi. Ved udgangen af 2013 havde programmet for konkurrenceevne og innovation hjulpet finansielle institutter med at yde ca. 30 mia. EUR i ny finansiering til mere end 315 000 SMV'er og havde skabt eller direkte sikret omkring 380 000 arbejdspladser. I den samme periode støttede strukturfonde også virksomheder, især SMV'er, med ca. 70 mia. EUR. Ca. 200 000 projekter er blevet finansieret, som hver især støtter flere SMV'er, herunder 78 000 nystartede SMV'er og skabelsen af mindst 268 000 faste arbejdspladser (og bevaring af endnu flere).

Lovgivningsmæssige og administrative omkostninger kan påvirke SMV'er op til 10 gange mere, end de påvirker de større virksomheder. Kommissionen har systematisk fremmet forenkling for SMV'er via undtagelser for mikrovirksomheder og anvendelsen af "Tænk småt først"-princippet. Rammebetingelserne for SMV'erne er blevet betydeligt bedre, siden Small Business Act blev vedtaget for fem år siden. Gennemsnitstiden og -omkostningerne ved at starte en virksomhed er blevet reduceret (fra ni til fem dage og fra 463 EUR til 372 EUR). I visse medlemsstater kræves der dog stadig meget lang tid og meget høje omkostninger for at indhente alle de tilladelser, der kræves for at begynde at drive virksomhed.

De nye finansielle rammer for 2014-2020 omfatter nye og mere kraftfulde instrumenter til støtte for iværksættervirksomhed og SMV'er. De omfatter for første gang et program, COSME, som er specifikt målrettet mod SMV'er. Det har et budget på 2,3 mia. EUR, som skal lægges til bidragene fra andre EU-politikker. Den nye samhørighedspolitik lægger særlig vægt på SMV'ernes konkurrenceevne. Et specifikt instrument i Horisont 2020 yder i de indledende faser tilskud til SMV'ers forskning og innovation med høj risiko. Den nye politik for udvikling af landdistrikter fremmer etableringen af nye virksomheder og SMV'ers konkurrenceevne i landdistrikterne yderligere³².

³¹ Meddelelse fra Kommissionen: "En EU-kvalitetsramme for foregribelse af forandringer og omstruktureringer" af 13. december 2013, COM(2013) 882 final.

³² For oplysninger om det specifikke potentiale for "blå vækst", se "Blå vækst – mulighederne for bæredygtig vækst i den maritime økonomi" af 13. september 2012, COM(2012) 494 final.

Ud over denne finansielle støtte omhandler retningslinjerne for statsstøtte til risikofinansiering især de problemer, som SMV'er kan møde, når de skal finansiere deres aktiviteter.

For at realisere deres fulde potentiale **skal SMV'er overvinde de hindringer, der begrænser deres vækst**. Den gennemsnitlige SMV er mindre i Europa end i USA. Der er også forskelle mellem størrelserne på SMV'er inden for EU: Den gennemsnitlige SMV i Tyskland har 7,6 ansatte, mens den i Spanien har 3,6 ansatte og 3,2 i Italien. Dette har betydelige konsekvenser: Jo mindre virksomheden er, jo større er dens vanskeligheder med at investere i innovation, eksportere og integrere globale værdikæder, hvilket går ud over dens konkurrenceevne.

Klyngers potentiale, når det gælder om at skabe gunstige innovationsøkosystemer for grupper af SMV'er, der gensidigt styrker hinanden, skal udnyttes bedre som et middel til at fremme vækst. Kommissionen vil lette matchmaking mellem SMV'er, som ønsker at indgå i verdens bedste klynger, der søger at skabe ekspertise og værdikæder på tværs af de europæiske grænser. Fokus rettes ikke kun mod industrisektorer, men også mod fremme af samarbejde og innovation, der går på tværs af sektorer og grænser.

Merværdikæder, der går fra indkøb af råvarer til forretningsservice og distribution, samt forbindelser til forsknings-, uddannelses- og undervisningscentre skal integreres meget bedre. Demonstrationsprojekter, der faciliteres af klynger, og som har fokus på innovation af værdikæden, finansieres også via Horisont 2020 med det formål at støtte gennemførelsen af strategier for intelligent specialisering. Kommissionen vil derudover forstærke handlingsplanen for iværksætterkultur for at udvikle iværksætterevner og -holdninger og for at give individuelle iværksættere mulighed for at udvikle nye idéer kommercielt.

En ajourført Small Business Act (SBA) vil kunne skabe flere synergier med reformprocessen inden for rammerne af det europæiske semester, således at SMV'er får hjælp til at vokse og skabe arbejdspladser. Kommissionen vil overveje foranstaltninger og vil i givet fald fremsætte forslag til ny lovgivning, så det i alle medlemsstater bliver muligt at starte en virksomhed for højst 100 EUR og inden for højst tre dage. Et mål på en måned for indhentning af de nødvendige tilladelser vil også blive overvejet. Endelig undersøger Kommissionen foranstaltninger, som mindsker varigheden af retssager vedrørende inddrivelse af fordringer, sætter virksomheder i stand til at overvinde finansielle vanskeligheder og undgå insolvens ved at give dem adgang til omkostningseffektiv omstrukturering af gæld, giver en anden chance til ærlige iværksættere og letter overdragelsen af virksomheder. Kommissionen anbefaler på det kraftigste, at medlemsstaterne indfører en SMV-test eller et tilsvarende system i deres beslutningsproces, og at de reducerer den administrative byrde³³.

³³ Disse forslag koordineres med og supplerer andre foranstaltninger, som er under udarbejdelse på det retlige område, og som har til formål at lette inddrivelse af fordringer på tværs af grænser. Også på dette område og

Endelig undersøger Kommissionen flere muligheder for at hjælpe SMV'er med at udvikle grænseoverskridende synergier og samtidig opretholde en fleksibel og let lovgivningsramme for SMV'er. Virksomhedsnet frembyder interessante forretningsmuligheder, navnlig for at styrke det grænseoverskridende samarbejde. Gennem øget intern specialisering kan virksomhedsnet også udgøre en vigtig faktor, der kan medvirke til innovation. Kommissionen vil undersøge, hvorvidt det er muligt at foreslå målrettede foranstaltninger, f.eks. i form af praktiske retningslinjer (f.eks. spørgsmål om standarder, terminologi eller mærkning), som kan fremme udviklingen af virksomhedsnet.

5. INTERNATIONALISERING AF EU-VIRKSOMHEDER

EU's eksport og handelsoverskud har i høj grad medvirket til at afbøde virkningerne af krisen. Det anslås, at omkring 90 % af den globale vækst i 2015 vil komme fra udlandet, og derfor vil adgangen til markederne i tredjelande fortsat være afgørende for Europas konkurrenceevne. EU's industri har generelt været konkurrencedygtig på de internationale markeder, men fortsatte gode resultater kan ikke tages for givet. De europæiske virksomheder skal forblive innovative og kunne indgå i det voksende net af værdikæder, der spredt sig over hele verden. Integration i den globale økonomi skal ledsages af en indsats for at fremme åbne og fair markeder på verdensplan.

Handelspolitik er kernen i EU's dagsorden for internationalisering, ikke kun for at åbne markeder op, men også for at forsvare EU's interesser og aktivt fremme lige vilkår på markederne i tredjelande. EU agter at fremme frihandelen yderligere gennem WTO, hvilket fremgår af den nyligt vedtagne aftale om lettelse af samhandelen. Samtidig arbejder EU ud fra en helt ny dagsorden for bilateral handel og investering med frihandelsaftaler, som i øjeblikket udgør det vigtigste redskab til at skabe bedre markedsadgang. Afslutningen af de igangværende forhandlinger om frihandelsaftaler kan potentielt øge EU's BNP med 2 % (250 mia. EUR). Kommissionen har også foreslået en ændring af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter og opfordrer Rådet og Europa-Parlamentet til hurtigt at indgå en aftale om styrkelse af systemet for handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter og reducere de dermed forbundne omkostninger, så de mere effektivt kan udnyttes til at håndhæve fair konkurrence.

5.1. Markedsadgang

I forlængelse af fremskridtene inden for den fælles udenrigspolitik, igangsættelsen af besøgsrejser for vækst og udviklingen af markedsadgangsstrategien bør EU intensivere sin deltagelse i det økonomiske diplomati baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne og tale med en stærkere stemme over for økonomiske partnere for at forsvare europæiske

som opfølgning på meddelelsen "En ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens" fra 2012 vil minimumsstandarder give virksomheder, der har finansielle vanskeligheder, mulighed for effektivt at omstrukturere deres gæld og undgå insolvens.

investeringer og interesser i udlandet. Konkurrencebetingelserne er ikke lige på tværs af de globale markeder, og unfair betingelser pålægges europæiske virksomheder på vigtige vækstmarkeder.

Den europæiske sektor for offentlige indkøb er den mest åbne i verden, men alligevel har EU's virksomheder problemer med at komme ind på markederne for offentlige indkøb i andre lande. I nylige frihandelsaftaler har EU opnået gode forbedringer med hensyn til adgang til markederne for offentlige indkøb. Bilaterale forhandlinger med f.eks. Canada har resulteret i betydelige fremskridt, for så vidt angår åbning af markederne for offentlige indkøb på subføderale niveauer. Lignende fremskridt søges opnået i andre bilaterale forhandlinger, navnlig med USA og Japan.

I tillæg til dette har Kommissionen foreslået et nyt instrument, der vil sætte EU i stand til at overvinde skævhederne på de internationale markeder for offentlige indkøb, hvis det godkendes af medlemsstaterne og Europa-Parlamentet³⁴. Via denne procedure vil ordregivende myndigheder i medlemsstaterne i store kontrakter kunne udelukke tilbudsgivere, der anvender varer og tjenesteydelser med oprindelse i tredjelande med meget beskyttede markeder for offentlige indkøb. Dette er et godt eksempel på, hvordan gensidighed kan give positive resultater for EU i en international sammenhæng.

Tjenesteydelser repræsenterer 40 % af den merværdi, som den europæiske industrieksport genererer. Omkring en tredjedel af de job, der skabes af denne eksport, findes faktisk i virksomheder, som leverer tilknyttede tjenesteydelser til eksportørerne. Bedre og billigere tjenesteydelser er derfor en vigtig variabel i formelen for industriens konkurrenceevne. Hvis de europæiske virksomheders integration i de globale værdikæder forbedres, vil det lette adgangen til tjenesteydelser af høj kvalitet og forbedre konkurrenceevnen for EU's eksport af varer og tjenesteydelser.

Indsatsen for at øge internationaliseringen af SMV'er prioriteres særligt højt. I EU tegner de største 10 % af eksportvirksomhederne sig typisk for 70-80 % af eksporten, og Kommissionen vil arbejde for ikke kun at øge eksportmængden, men også antallet af eksportvirksomheder, så EU-virksomheder lettere kan blive integreret i globale værdikæder.

Hvis adgangen til markeder skal forbedres, skal der anvendes en blanding af handelspolitiske instrumenter, som løser de konkrete problemer, som vores virksomheder står over for, når de eksporterer til eller investerer i tredjelande. Markedsadgangsstrategien spiller en central rolle i Kommissionens, medlemsstaternes og virksomhedernes fælles indsats for at imødegå disse udfordringer. Hvis samarbejdet mellem de forskellige interessenter styrkes, kan disse hindringer fjernes på en effektiv måde.

³⁴ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgangen for tredjelandes varer og tjenesteydelser til Unionens indre marked for offentlige indkøb og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens varer og tjenesteydelser til tredjelandes markeder for offentlige indkøb (COM(2012) 124 final af 21. marts 2012).

For at fremme adgangen til de internationale markeder vil Kommissionen:

- *fortsat inden for rammerne af de overordnede forhandlingsstrategier for frihandelsaftaler sammen med centrale bilaterale handelspartnere, herunder USA, Canada, Japan og Indien, stræbe efter at forbedre den europæiske industris adgang til markederne og følge op på eksisterende frihandelsaftaler gennem regelmæssig overvågning, vurdering og gennemførelse*
- *fortsat føre forhandlinger om vidtgående og brede frihandelsaftaler og aftaler om akkreditering og accept af industriprodukter mellem EU og lande i det sydlige Middelhavsområde og landene i det østlige partnerskab*
- *fortsætte arbejdet i WTO-organer for at forhindre tredjelande i at indføre tekniske handelshindringer, herunder via tvistbilæggelse, når det er nødvendigt*
- *styrke besøgsrejser for vækst og udnytte Enterprise Europe Networks tjenester til at fremme internationaliseringen af SMV'er og støtte tilrettelæggelsen af og opfølgningen på besøgsrejsernes indsats*
- *indgå i dialog med SMV'er og skabe samarbejde med internationale partnere – bilateralt med USA, Kina, Rusland og Brasilien og multilateralt med landene i det østlige partnerskab, EU-MED Industrial Cooperation, udvidelsen og AVS-landene*
- *fortsætte med at gennemføre markedsadgangsstrategien som et instrument til løsning af de konkrete problemer, som de europæiske virksomheder står over for, herunder især SMV'er, som ofte møder de største udfordringer, når de skal håndtere tredjelandes handelshindringer.*

5.2. Standardisering, regelsamarbejde og intellektuelle ejendomsrettigheder

Kommissionen vil fortsat fremme **internationale standarder og regelsamarbejde** ved at udnytte EU's rolle som den, der fastsætter de facto-standarder, og indtage en førende rolle i arbejdet for at forstærke det internationale standardiseringssystem. Forskriftssamarbejde med andre lande vil fortsat være et prioriteret område, navnlig i de igangværende bilaterale forhandlinger med USA og Japan, hvor fokus primært rettes mod handels- og investeringshindringer "bag grænserne". Hvis graden af gennemsigtighed og forskriftsmæssig konvergens øges, vil det forbedre de europæiske virksomheders muligheder i udlandet betydeligt og medvirke til at reducere omkostningerne til markedsadgang.

I en verden, hvor konkurrenceevne ofte kan tilskrives fordele og branding, der er opnået ved at være den første på markedet, bliver det stadig vigtigere, at EU's virksomheder kan opretholde deres industrielle ejendomsrettigheder på alle relevante markeder, især inden for de kreative industrier, hvor forfalskning er et alvorligt problem. For at øge støtten til virksomheder har Kommissionen allerede udvidet sit net af helpdesks vedrørende industrielle ejendomsrettigheder til ASEAN og MERCOSUR, så det tilbyder tjenester i et bredere geografisk område, og den overvejer yderligere geografisk udvidelse af sådanne støttetjenester.

6. KONKLUSION

Europa skal omgående styrke grundlaget for **bæredygtig vækst og modernisering efter krisen**. EU skal derfor klart tilkendegive sit fokus på reindustrialisering, modernisering af Europas industrielle base og fremme af konkurrencedygtige rammer for EU's industri.

Betydningen af de udfordringer, Europa står over for i fremtiden, kræver opmærksomhed og politisk vejledning på det højeste politiske niveau, dvs. Det Europæiske Råd. Det er afgørende, at der sikres sammenhæng mellem og prioritering af alle de instrumenter, EU råder over. En industriel strategi kan ikke gennemføres som en enkeltstående politik, da den er i samspil med og overlapper virkningerne af mange andre politikområder.

Som følge deraf opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at anerkende industriens afgørende betydning for at styrke konkurrenceevnen og den bæredygtige vækst i Europa og for systematiske overvejelser af aspekter vedrørende konkurrenceevnen i alle politikområder.

Til det formål finder Kommissionen, at følgende områder bør prioriteres for at støtte den europæiske industris konkurrenceevne:

- *Integrationen af industriens konkurrenceevne på andre politikområder bør fortsat styrkes for at opretholde den europæiske økonomis konkurrenceevne, da den industrielle konkurrenceevne i høj grad bidrager til EU's samlede konkurrenceevne. Fokus bør f.eks. rettes mod en forøgelse af produktiviteten inden for tjenesteydelser til virksomhederne med det formål at øge den industrielle konkurrenceevne og den europæiske økonomis konkurrenceevne generelt.*
- *Det indre markeds potentiale bør maksimeres ved at udvikle de nødvendige infrastrukturer, skabe en stabil, forenklet og forudsigelig lovgivningsramme, der er gunstig for iværksættervirksomhed og innovation, integrere kapitalmarkeder, forbedre borgernes uddannelses- og mobilitetsmuligheder og gennemføre det indre marked for tjenesteydelser som et vigtigt bidrag til industriens konkurrenceevne.*
- *Regionale udviklingsinstrumenter bør gennemføres målrettet sammen med nationale og europæiske instrumenter til støtte for innovation, færdigheder og*

iværksættervirksomhed for at skabe industriel forandring og styrke den europæiske konkurrenceevne.

- *For at stimulere investeringer skal virksomheder have adgang til kritisk input, herunder især energi og råvarer, til overkommelige priser, som afspejler omkostningerne på de internationale markeder. Udformningen og gennemførelsen af politiske instrumenter med forskellige målsætninger på både europæisk og nationalt plan må ikke føre til prisfordrejninger, der resulterer i uforholdsmæssigt højere relative priser for disse input. Foranstaltninger bør også gennemføres på det indre marked og på internationalt plan for at sikre tilstrækkelig levering af disse input samt for at øge energi- og ressourceeffektiviteten og nedbringe affaldsmængden.*
- *Integrationen af EU's virksomheder i globale værdikæder skal fremmes så vidt muligt, så deres konkurrenceevne styrkes, og så de får adgang til de globale markeder på mere gunstige konkurrencebetingelser.*
- *Endelig kræver målsætningen om at puste nyt liv i den europæiske økonomi anerkendelse af reindustrialiseringsindsatsen i tråd med Kommissionens forhåbninger om at øge industriens bidrag til BNP med helt op til 20 % inden 2020.*